

Πεδίο: Ο άνθρωπος και το φυσικό περιβάλλον

Καταζητούνται οι εποχές

Μια ηλιόλουστη μέρα του καλοκαιριού, εκεί που όλοι έκαναν μπάνιο στην παραλία αφού έκανε πολλή ζέστη, τα παιδιά έτρωγαν παγωτό και έπαιζαν χαρούμενα, ο άνεμος άρχισε να παγώνει και οι άνθρωποι άρχισαν να κρυώνουν. Ένας ένας πήγαιναν στα σπίτια τους και βάζανε χοντρά ρούχα, ενώ λίγο αργότερα άρχισε και να βρέχει. Όλοι είχαν συγκλονιστεί! Από εκεί που ήταν Ιούλιος και κατακαλόκαιρο άρχισε ο καιρός να αλλάζει..

Σε λίγες μέρες άρχισε και να χιονίζει. Οι άνθρωποι δεν ήξεραν τι να κάνουν. Τα παιδιά δεν έχασαν ευκαιρία. Βγήκαν στο χιόνι, έπαιζαν χιονοπόλεμο και έφτιαζαν το καθένα τον δικό του χιονάνθρωπο. Όλα τα παιδιά έπεσαν στα κρεβάτια τους νωρίς για να έρθει η αυριανή μέρα γρήγορα για να ξαναπαίξουν στο χιόνι.

Όμως τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Όταν το επόμενο πρωί πήγαν να παίξουν στο χιόνι το είδαν να λιώνει επειδή το θερμομέτρο είχε φτάσει στους 43 βαθμούς και ... μέσα σε 5 λεπτά το χιόνι είχε γίνει νερό. Τότε όλοι νόμιζαν πως οι εποχές είχαν διορθωθεί αλλά αυτό κράτησε για μία μέρα.

Την επόμενη, όταν τα παιδιά βγήκαν έξω για να φάνε παγωτό, βλέπουν να κάνει λίγο ψύχρα, αλλά αυτό που τους έκανε εντύπωση ήταν πως τα λουλούδια είχαν ανθίσει, πεταλούδες πετούσαν τριγύρω, τα πουλιά κελαηδούσαν χαρούμενα πάνω στα δέντρα και κατάλαβαν πως η αλλαγή των εποχών συνεχιζόταν. Τα παιδιά είχαν λίγο εκνευριστεί γιατί μία είχε καλοκαίρι, μία χειμώνα, μία καλοκαίρι και τώρα άνοιξη.

Όταν γύρισαν στα σπίτια τους και το είπαν στους γονείς τους εκείνοι απελπίστηκαν γιατί νόμιζαν ότι το πρόβλημα των εποχών είχε λυθεί. Τα παιδιά όμως δεν το έβαλαν κάτω. Πήραν ένα καλάθι το καθένα και πήγαν όλα μαζί να μαζέψουν λουλούδια, για να φτιάξουν στεφάνια. Όλη μέρα έπαιζαν και το καταχάρηκαν.

Το πρωί ξύπνησαν και πήγαν όλα τα παιδιά στο παράθυρο να δουν τι είχε συμβεί. Στην αρχή δεν κατάλαβαν και βγήκαν να δουν τι θερμοκρασία έδειχνε το θερμομέτρο, αλλά αυτή τη φορά έδειχνε 45

βαθμούς. Τα παιδιά τώρα δεν ήξεραν τι να κάνουν. Ο ήλιος έλαμπε και μερικοί μάλιστα πήγαν και για μάνιο. Κάποιοι πίστευαν ξανά πως το πρόβλημα των εποχών είχε λυθεί. Βέβαια, δεν τους βγήκε σε καλό το μάνιο, γιατί ξαφνικά τα φύλλα κιτρίνισαν και άρχισαν να πέφτουν. Ένας δυνατός κρύος αέρας πήρε τις ομπρέλες της παραλίας και όλοι οι άνθρωποι κρύωσαν και έφυγαν. Όλοι είπα; Όχι και όλοι... γιατί τρία παιδιά κι ένας ναυαγοσώστης θεάθηκαν να απομακρύνονται από την παραλία μέσα σε μια βάρκα, άγνωστο για πού...

Αυτή τη φορά ήταν φθινόπωρο. Οι άνθρωποι μάλλον έπρεπε να πάρουν απόφαση πως οι εποχές δεν θα ξανάμπαιναν στην σωστή τους σειρά. Τα παιδιά ήθελαν να ξαναγίνουν οι εποχές όπως πρώτα, γιατί δεν προλάβαιναν να χαρούν τις χαρές της καθεμιάς..

Μετά, τη δεύτερη ημέρα του φθινοπώρου, είδαν να χιονίζει, τα φύλλα να κιτρινίζουν, τα χελιδόνια και οι πεταλούδες να πετούν τριγύρω και ταυτόχρονα να βρέχει. Οι εποχές είχαν τρελαθεί. Όλοι κάθονταν στα σπίτια τους γιατί είχαν απελπιστεί. Τα παιδιά δεν ήξεραν πώς ν' αντιδράσουν. Σχεδόν όλα τους νόμιζαν πως μόνο ένα θαύμα θα επανέφερε τις εποχές. Και λέω σχεδόν όλα, γιατί δεν πρέπει να ξεχάσουμε εκείνα τα παιδιά που είχα απομακρυνθεί από την παραλία. Πού πήγαν άραγε;

Ναι, λοιπόν, σωστά μαντέψατε! Βούτηξαν στα παγωμένα νερά και κατέβηκαν στο βυθό και πιο συγκεκριμένα στο σημείο που είχε πριν πολλά χρόνια καταποντιστεί το ανθισμένο δέντρο της οικολογικής καρδιάς των ανθρώπων. Αγάπη, φροντίδα, εμπιστοσύνη, χαρά και τόσοι άλλοι καρποί βρίσκονταν τόσα χρόνια θαμμένοι κάτω από την κατάλευκη άμμο. Τα παιδιά τους μάζεψαν όλους. Δεν άφησαν ούτε έναν στο βυθό! Ήταν καιρός οι συνάνθρωποί τους να αρχίσουν να σκέφτονται με την καρδιά, να υπολογίζουν την κάθε τους κίνηση με στόχο όχι το κέρδος, αλλά την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι άντρες του λιμενικού σώματος είχαν ήδη φθάσει κοντά τους και ήταν έτοιμοι να τους βοηθήσουν. Φόρτωσαν, λοιπόν, στο πλοiάριο όλα όσα τόσα χρόνια είχαν ξεχαστεί και τραγουδώντας ένα νησιώτικο τραγούδι πήραν το δρόμο της επιστροφής.

Πρώτος σταθμός τους, ο μετεωρολογικός. Οι επιστήμονες της Ε.Μ.Υ τους περίμεναν στην τεράστια αίθουσα συνεδριάσεων με φρεσκοστιμμένο χυμό και μπισκότα για να τους ευχαριστήσουν. Πλάι τους και οι γιατροί του κόσμου και οι πιλότοι των πυροσβεστικών αεροπλάνων για την εφαρμογή του σχεδίου. Ποιου

σχεδίου; Μα φυσικά, του μαζικού εμβολιασμού και ψεκασμού αγάπης, φροντίδας και οικολογικής ευσυνειδησίας.

Λίγα λεπτά αργότερα ... το σχέδιό τους μπήκε σε εφαρμογή: Οι καρποί έδωσαν χυμό, ο χυμός πολύτιμα συστατικά και έτοιμο το μαγικό υγρό για τους εναέριους ψεκασμούς της πόλης και της υπαίθρου. Όσο για τα εμβόλια, κυκλοφόρησαν σε τσιγλόφουσκες και δόθηκαν σε όλους τους ενήλικες, άντρες και γυναίκες, φαλακρούς και μαλλιαρούς, αδύνατους και χοντρούς, ψηλούς και κοντούς. Όλοι μάσησαν την τσιγλόφουσκά τους ... και περίμεναν.

14 ώρες, 4 λεπτά και 1 δευτερόλεπτο αργότερα, είδαν τον ήλιο να βγαίνει και να ζεσταίνει τις ταράτσες, τις μπουγάδες και τις καρδιές τους. Περίμεναν κάμποσες μέρες για να σιγουρευτούν. Όταν πέρασαν κατάλαβαν ότι όλα είχαν πάει καλά. Όλοι έβλεπαν τα παιδιά σαν ήρωες και τις εποχές στη θέση τους!